

თბილისის საქალაქო სასამართლო
დადგენილება

2019 წლის 12 აპრილი

ქ. თბილისი

მაგისტრი: ნი--- ილ-----
სხდომის მდივანი: ნი--- მა-----

განმცხადებელი: ქე-----ნ გი-----
წარმომადგენელი: ზუ---ბ ხა-----

მოთხოვნა - იურიდიული მნიშვნელობის მქონე - პირთა შორის ნათესაური კავშირის ფაქტის დადგენა

აღწერილობითი ნაწილი:

1. მოთხოვნა

დადგინდეს იურიდიული მნიშვნელობის მქონე ფაქტის - პირთა ნათესაური კავშირი, ქე-----ნ გი-----ესა (პასპორტის ნომერი DC-----) და თავად იო--ბ იუ---ს ძე და-----ს შორის, კერძოდ: ის ფაქტი, რომ ქე-----ნ გი-----ე არის იო--ბ იუ---ს ძე და-----ს შვილისშვილის შვილი.

განმცხადებლის განმარტებით, თავად იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს ჰყავდა ერთადერთი შვილი ილ-- და----- (გი-----ე). მისმა ოჯახმა ილ--ს დედის მდაბიო ფენიდან წარმოშობის გამო არ მიიღო. ამდენად, იო--ბ და----- იძულებული გახდა საკუთარი შვილი ძიძასთან, ტა---ლ გი-----ესთან და მის მეუღლესთან აღსაზრდელად მიეზარებინა და გვარიც აღმზრდელის მიეცა შვილისათვის. ამის მიუხედავად, იო--ბ და----- გარდაცვალებამდე შვილის აღზრდასა და განვითარებას მატერიალუ---დ სრულად უზრუნველყოფდა. ილ-- გი-----ე ანუ და----- გარდაიცვალა 19-- წელს ქ. გორში. მას დარჩა ორი შვილი - იო--ბ და ბი---ა გი-----ეები. 20-- წელს ნუ---რ და ნი--- გი-----ეებმა განცხადებით მიმართეს სასამართლოს და განუმარტეს, რომ არიან თავად იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შთამომავლები - შვილისშვილის შვილები. 20-- წლის 13 აგვისტოს სო-----ს რაიონულ და საქალაქო სასამართლომ მიიღო გადაწყვეტილება, რომლის

თანახმადაც დადგენილ იქნა ის ფაქტი, რომ ილ-- გი-----ე (ნუ----რ და ნი--- გი---
---ეების ბაბუა) იყო თავად იო--ნ იუ-----ს ძე და-----ს შვილი, ხოლო
განმცხადებლები იყვნენ იო--ბ და-----ს შვილისშვილის შვილები. აღნიშნული
გადაწყვეტილების საფუძვეზე ნი--- და ნუ----რ გი-----ეებმა მოახდინეს
საკუთარი გვარის ცვლილება და ნაცვლად გი-----ისა მათი გვარი გახდა - „და---
--“.

განმცხადებელი ქე-----ნ გი-----ე კი გახლავთ იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს ისეთივე
შთამომავალი, როგორც ნუ----რ და ნი--- გი-----ეები, ამის დასტუ---დ
წარმოგიდგენთ ნათესაური კავშირის დამადასტურებელ ყველა დოკუმენტსა
და სასამართლო გადაწყვეტილებას. აქედან გამომდინარე, ქე-----ნ გი-----ესაც
აქვს სურვილი დაიბრუნოს მამა-პაპისეული გვარი - „და-----“. იურიდიული
მნიშვნელობის მქონე ფაქტის - იო--ბ იუ-----ს ძე და-----სა და ქე-----ნ გი-----ეს
შორის ნათესაური კავშირის დადგენის შემდგომ განმცხადებელს
შესაძლებლობა ექნება მიმართოს სახელმწიფო სერვისების განვითარების
სააგენტოს მამა-პაპისეული გვარის - „და-----ს“ დაბრუნების თაობაზე.

აქედან გამომდინარე განმცხადებელი ითხოვს დადგინდეს იურიდიული
მნიშვნელობის მქონე ფაქტის მასზედ, რომ ქე-----ნ გი-----ე პასპორტის ნომერი
DC----- არის თავად იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შვილისშვილის შვილი.

2. დაინტერესებული პირის პოზიცია

განმცხადებლის განცხადებით საქმეზე დაინტერესებული პირები არ არიან.

3. 1. ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1.1. ილ-----ნ ტარ-----ს ძე გე-----ე დაიბადა 18-- წლის 1 ია-----ს, მისი მშობლები
არიან მამა- ტა-----ლ მი-----ს ძე გე-----ე, დედა- ვა-----ა პე----- ასული. ხოლო
გარდაიცვალა 19-- წლის 23 ია-----ს.

მტკიცებულებები:

- საქართველოს ეროვნული არქივის საისტორიო ცენტრალური არქივის მიერ
გაცემული საარქივო ცნობა N AA2-----3 (ს.ფ. 12).
- გარდაცვალების მოწმობა (ს.ფ. 11)

3.1.2. ბი---ა გი-----ე დაიბადა 1921 წლის 15 თებერვალს, მშობლები: დედა ლი---
ა იო--ბის ასული გი-----ე, მამა ილ-- ტარ-----ს ძე. ბი---ა გი-----ე გარდაიცვალა
1970 წლის 29 მაისს.

მტკიცებულება:

- დაბადების შესახებ საარქივო ცნობა (ს.ფ. 6).
- გარდაცვალების მოწმობა №01----- (ს/ფ, 5)

3.1.3. ქე----ნ გი-----ე დაიბადა 19-- წლის 31 დე-----ს, თბილისში, მისი მშობლები არიან, მამა ბი---ა გი-----ე, დედა ელ--ე ოთ-----ი

მტკიცებულება:

დაბადების მოწმობა (ს.ფ. 4)

3.1.4. ბი---ა გი-----ის ძმა, იო--ბ გი-----ე დაიბადა 19-- წლის 25 ია-----ს, მშობლები დედა ლი---ა გი-----ე, მამა ილ-- გი-----ე, ხოლო გარდაიცვალა 19-- წლის 20 მაისს

მტკიცებულება:

იო--ბ გი-----ის დაბადების მოწმობა №0-----5 (ს.ფ. 9)

გარდაცვალების მოწმობა №01----- (ს.ფ.10)

3.1.5. ნუ----რ და-----მა დაბადებული 1952 წლის 9 ოქტომბერს (პ/ნ 01-----), რომლის მშობლებიც არიან იო--ბ გი-----ე და დედა ლეილა სანიკიძე, 20-- წლის 23 ოქტომბერს შეიცვალა გვარი „გი-----ე“ „და-----თ“. აღნიშნული გვარის ცვლილება განხორციელდა 20-- წლის 13 აგვისტოს, სო-----ს რაიონის სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე. კერძოდ სასამართლო გადაწყვეტილების დადგინდა, იურიდიული მნიშვნელობის ფაქტი იმის შესახებ რომ ნუ----რ და ნი--- გი-----ეები, იყვნენ იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს პირდაპირი შთამომავლები -შვილიშვილის შვილები.

მტკიცებულება:

დაბადების მოწმობა 01----- (ს.ფ. 7)

გვარის ცვლილების მოწმობა N 01----- (ს.ფ. 8)

სასამართლოს გადაწყვეტილება 13.08.20-- წელი (ს.ფ 19-20)

3.1.6. სასამართლო ვერ გაიზიარებს გამცხადებლის მოთხოვნას იმასთან დაკავშირებით, რომ დადგინდეს ნათესაური კავშირი, ქე----ნ გი-----ესა და იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შორის, კერძოდ ის გარემოება, რომ ქე----ნ გი-----ე არის იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შვილისშვილის შვილი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად:

1. თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს.
2. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით.
3. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის

მტკიცებულებებით.

განმცხადებლის განმარტებით, თავად იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს ჰყავდა ერთადერთი შვილი ილ-- გი-----ე (და-----). მისმა ოჯახმა ილ--ს დედა მდაბიო ფენიდან წარმოშობის გამო არ მიიღო. ამდენად, იო--ბ და----- იძულებული გახდა საკუთარი შვილი ძიძასთან ტა----ლ გი-----ესთან და მის მეუღლესთან აღსაზრდელად მიეზარებინა. და გვარიც აღმზრდელის მიეცა შვილისათვის. საქმის მასალებით არ დასტურდება, რომ იო--ბ იუ-----ს ძე და----- ნამდვილად იყო ილ-- გი-----ის მამა. საქმეზე წარმოდგენილი დაბადების საარქივო ცნობით დასტურდება რომ, ილ-----ნ ტარ----ს ძე გე-----ე დაიბადა 18-- წლის 1 ია-----ს, მისი მშობლები არიან მამა- ტა----ლ მი-----ს ძე გე-----ე, დედა- ვა----ა პე-----ასული. საქმეს არ ერთვის სხვა მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებს ილ-- გი-----ისა და იო--ბ იუ-----ძე და-----ს მამა-შვილობის ფაქტს. ასევე, საქმეს არ ერთვის იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს გარდაცვალების მოწმობა და თუ ადგილო ჰქონდა ტა----ლ გი-----ის მიერ ილ-- გი-----ის შვილების ფაქტს, კერც ამის დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინა განმცხადებელმა. აქვე განემარტოს განმცხადებელს, რომ თუ საქმე გვაქვს შვილებასთა, უდავო წარმოების წესით ვერ დადასტურდება ნათესაური კავშირი.

3.1.7. სასამართლო ვერ გაიზიარებს განმცხადებლის განმარტებას იმასთან დაკავშირებით, რომ 20-- წლის 13 აგვისტოს სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადასტურდა განმცხადებლის ბიძაშვილებს ნუ----რ და ნი--- გი-----ეებსა და იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შორის ნათესაური კავშირი, კერძოდ ის ფაქტი რომ ნუ----რ და ნი--- გიორგაზეები იყვნენ იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს პირდაპირი შთამომავლები- შვილიშვილის შვილიები, რის საფუძველზეც ნუ----რ და ნი--- გი-----ეებმა მიიღეს იო--ბ და-----ს გვარი. განმცხადებლის განმარტებით ზუსტად იგივე ნათესაური კავშირი აკავშირებს ქე-----ნ გი-----ესაც იო--ბ და-----სთან, შესაბამისად განმცხადებელი მოითხოვს რომ გათვალისწინებული იქნეს აღნიშნული, გარემოება.

მაგისტრი განმარტავ, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-6 მუხლის 1 ნაწილის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელ-- და ემორჩილება მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციასა და კანონს. ამავე კოდექსის 105-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. განმცხადებლის განმარტებისა და საქმეზე დართული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად, არ დასტურდება ის გარემოება, რომ ქე-----ნ გი-----ე არის იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შვილიშვილის შვილი. საქმეზე ვერ იქნა წარმოდგენილი შესაბამისი მტკიცებულებები.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, მაგისტრს მიაჩნია, რომ განმცხადებლის მოთხოვნა ქე-----ნ გი-----ისა და იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს შვილის შვილის შვილიობის ფაქტის დადგენის შესახებ არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც მაგისტრმა იხელმძღვანელა:

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-11, 102-ე, 103-ე, 105-ე, 177-ე, 310-ე, 311-ე, 312-ე და 315-ე მუხლები;

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-11 მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი წესით სასამართლო განიხილავს საქმეებს დარღვეული თუ სადავოდ ქცეული უფლების, აგრეთვე კანონით გათვალისწინებული ინტერესების დაცვის შესახებ. ამავე კოდექსის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოში აღიძვრება სარჩელით, ხოლო ამ კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში – განცხადებით.

პირის მიერ განცხადების წარდგენის საფუძველზე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 310-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, უდავო წარმოების წესით სასამართლო განიხილავს საქმეებს იურიდიული მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დადგენის შესახებ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 311-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, უდავო წარმოების წესით საქმეებს სასამართლო განიხილავს ამ კოდექსით დადგენილი წესებით, იმ ცვლილებებისა და დამატებების გათვალისწინებით, რომლებიც გათვალისწინებულ-- XXXV–XLII თავებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 312-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, სასამართლო განიხილავს საქმეებს პირთა ნათესაური კავშირის დადგენის შესახებ;

განმცხადებელს განემარტოს, რომ ნათესაური კავშირის დადგენის აუცილებლობა შეიძლება მხოლოდ ორ შემთხვევაში წარმოიშვას: 1. ერთი, გარკვეული პირის დაბადების სააქტო ჩანაწერში (შესაბამისად, დაბადების მოწმობაში) მშობლის ან შვილის მონაცემები შეცდომითაა მითითებული; 2. როდესაც ამა თუ იმ მიზეზის გამო არ არის დაცული (შემონახული) რომელიმე

პირის დაბადების სააქტო ჩანაწერი.

კონკრეტულ შემთხვევაში, განმცხადებელი განმარტავს, რომ თავად იო--ბ იუ---ს ძე და----ს ჰყავდა ერთადერთი შვილი ილ-- გი-----ე (და-----). მისმა ოჯახმა ილ--ს დედა მდაბიო ფენიდან წარმოშობის გამო არ მიიღო. ამდენად, იო--ბ და--- იძულებული გახდა საკუთარი შვილი ძიძასთან ტა----ლ გი-----ესთან და მის მეუღლესთან აღსაზრდელად მიეზარებინა და გვარიც აღმზრდელის მიეცა შვილისათვის. ამის მიუხედავად, იო--ბ და----- გარდაცვალებამდე შვილის აღზრდასა და განვითარებას მატერიალუ---დ სრულად უზრუნველყოფდა, საქმის მასალებს ასევე ერთვის ილ-----ნ (ილ--) გე-----ის დაბადების მოწმობა საიდანაც დასტურდება, რომ მისი მშობლები იყვნენ მამა- ტა----ლ მი-----ს ძე გე-----ე, დედა- ვა----ა პე----- ასული. შესაბამისად დასტურდება, რომ აღნიშნულ საქმეზე არ გვაქვს შეცდომასთან ადგილი, შესაბამისად აღნიშნული ვერ დადასტურდება უდავო წარმოების წესით, ვინაიდან თუ აღნიშნულ შემთხვევაში ადგილი გვქონდა გაშვილებასთან დაკავშირებით ნათესაური კავშირი ვერ დადგება უდავო წარმოების წესით. ამასთან საქმეს არ ერთვის იო--ბ იუ-----ძე და-----ს გარდაცვალების მოწმობა.

6.2 სასამართლო ვერ გაიზიარებს განმცხადებლის განმარტებას იმასთან დაკავშირებით, რომ 20-- წლის 13 აგვისტოს სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადასტურდა განმცხადებლის ბიძაშვილებს ნუ---რ და ნი--- გი-----ეებსა და იო--ბ იუ-----ს ძე და----ს შორის ნათესაური კავშირი კერძოდ ის ფაქტი რომ ნუ---რ და ნი--- გი-----ეებიც იყვნენ იო--ბ იუ-----ს ძე და-----ს პირდაპირი შთამომავლები- შვილიშვილის შვილიები, რის საფუძველზეც ნუ---რ და ნი--- გი-----ეებმა მიიღეს იო--ბ და-----ს გვარი. განმცხადებლის განმარტებით ზუსტად იგივე ნათესაური კავშირი აკავშირებს განმცხადებელს ქე-----ნ გი-----ესაც იო--ბ და-----თან, შესაბამისად განმცხადებელი მოითხოვს რომ გათვალისწინებული იქნეს აღნიშნული, გარემოება.

მაგისტრი განმარტავ, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-6 მუხლის 1 ნაწილის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელ-- და ემორჩილება მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციასა და კანონს. ამავე კოდექსის 105-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. განმცხადებლის განმარტების და საქმეზე დართული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად, არ დასტურდება ის გარემოება, რომ ქე-----ნ გი-----ე არის იო--ბ იუ-----ს ძე დადგიანის შვილიშვილის შვილი. საქმეზე ვერ იქნა წარმოდგენილი შესაბამისი მტკიცებულებები.

სარეზოლუციო ნაწილი:

1. ქე-----ნ გი-----ის განცხადება არ დაკმაყოფილდეს;
3. დადგენილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიაში საჩივრის შეტანის გზით, დასაბუთებული დადგენილების ჩაბარებიდან 10 დღის ვადაში;
4. დადგენილების გასაჩივრების მსურველი პირი, თუ ის ესწრება დადგენილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილ-- დადგენილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებული-- დადგენილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს დადგენილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება დადგენილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელ--.

მაგისტრი:

ნი--- ილ-----